

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 10ης Ιανουαρίου 2005 *

Στην υπόθεση T-357/03,

Bruno Gollnisch, κάτοικος Limonest (Γαλλία),

Marie-France Stirbois, κάτοικος Villeneuve-Loubet (Γαλλία),

Carl Lang, κάτοικος Boulogne-Billancourt (Γαλλία),

Jean-Claude Martinez, κάτοικος Montpellier (Γαλλία),

Philip Claeys, κάτοικος Overijse (Βέλγιο),

Koen Dillen, κάτοικος Αμβέρσας (Βέλγιο),

εκπροσωπούμενοι από τον W. de Saint Just, δικηγόρο,

προσφεύγοντες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους H. Krück και N. Lorenz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Ιουλίου 2003, περί τροποποιήσεως της κανονιστικής ρυθμίσεως η οποία διέπει τη χρησιμοποίηση των πιστώσεων της θέσεως του προϋπολογισμού 3701 του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ενώσεως,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους J. Pírrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και I. Pelikánová, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό και πραγματικό πλαίσιο

- 1 Η δέκατη πέμπτη έκδοση του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία ισχύει από 1ης Φεβρουαρίου 2003 (ΕΕ 2003, L 61, σ. 1, στο εξής: κανονισμός), αντικατέστησε τη δέκατη τέταρτη έκδοση του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο οποίος ίσχυε από 1ης Μαΐου 1999 (ΕΕ 1999, L 202, σ. 1). Το άρθρο 22 των δύο αυτών εκδόσεων του κανονισμού είναι διατυπωμένο κατά πανομοιότυπο τρόπο.
- 2 Σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 2, του κανονισμού, «[το Προεδρείο] ρυθμίζει τα οικονομικά, οργανωτικά και διοικητικά ζητήματα που αφορούν τους βουλευτές, την εσωτερική οργάνωση του Κοινοβουλίου, τη Γραμματεία και τα Όργανά του».
- 3 Η θέση 3701 του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αφορά τα έξοδα γραμματείας, τις διοικητικές δαπάνες λειτουργίας, τις ενημερωτικές δραστηριότητες και τις δαπάνες που συνδέονται με τις πολιτικές ομάδες και τα μη εγγεγραμμένα μέλη του Κοινοβουλίου. Κατά το οικονομικό έτος 2003 για τη θέση αυτή προβλέπονταν πιστώσεις ύψους 37 948 000 ευρώ (ΕΕ 2003, L 54, σ. 1, 201, 222).
- 4 Με βάση το άρθρο 22 του κανονισμού, το Προεδρείο εξέδωσε τη ρύθμιση η οποία διέπει τη χρησιμοποίηση της θέσεως 3701 του προϋπολογισμού (στο εξής: ρύθμιση).

- 5 Η ρύθμιση αποτέλεσε αντικείμενο διαδικασίας τροποποίησης η οποία τέθηκε σε κίνηση το 2002 και συνεχίστηκε το 2003. Κατά τη συνεδρία της 8ης Απριλίου 2003, η συνδιάσκεψη των προέδρων του Κοινοβουλίου αποφάσισε να γνωμοδοτήσει ευνοϊκά υπέρ των προτεινομένων τροποποιήσεων της ρυθμίσεως, να υποβάλει τις εν λόγω τροποποιήσεις στο Προεδρείο και να καλέσει το τελευταίο να διαβουλευθεί με την επιτροπή ελέγχου του προϋπολογισμού και τη νομική υπηρεσία προτού τις υιοθετήσει οριστικά. Με σημειώματα της 21ης και 22ας Μαΐου 2003, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου κάλεσε την επιτροπή ελέγχου του προϋπολογισμού και τον νομικό σύμβουλο του Κοινοβουλίου αντίστοιχα να υποβάλουν στο Προεδρείο τη γνώμη τους επί της προτάσεως τροποποίησης της ρυθμίσεως. Με σημείωμα της 16ης Ιουνίου 2003, η επιτροπή ελέγχου του προϋπολογισμού διαβίβασε στον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου προκαταρκτική γνώμη. Η νομική υπηρεσία εξέδωσε τη γνώμη της στις 25 Ιουνίου 2003.
- 6 Η απόφαση του Προεδρείου της 2ας Ιουλίου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη) τροποποιεί τη ρύθμιση, «υπό την επιφύλαξη της τροποποίησης του κανονισμού του Κοινοβουλίου και των λοιπών μεταβολών που θα παρίσταντο αναγκαίες μετά από νέες διαβουλεύσεις».
- 7 Κατόπιν της προσβαλλόμενης πράξεως, η διάταξη 1.1.1 του μέρους 1 της ρυθμίσεως ορίζει ότι «[ο]ι διατιθέμενες από τη θέση 3701 του προϋπολογισμού πιστώσεις προορίζονται για την κάλυψη [...] των διοικητικών δαπανών και των λειτουργικών δαπανών των πολιτικών ομάδων/γραμματείας των μη εγγεγραμμένων βουλευτών». Προηγουμένως, η ίδια διάταξη είχε ως εξής:

«Οι εγγεγραμμένες στη θέση 3701 του προϋπολογισμού πιστώσεις προορίζονται για την κάλυψη [...] των δαπανών γραμματείας και των διοικητικών και λειτουργικών δαπανών των πολιτικών ομάδων/μη εγγεγραμμένων βουλευτών [...]».

- 8 Η διάταξη 1.3 του μέρους 1 της ρυθμίσεως, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη, ορίζει:

«1.3.1. [...] Σε περίπτωση προσχωρήσεως μη εγγεγραμμένου μέλους σε πολιτική ομάδα, η Διοίκηση υποβάλλει έκθεση σχετικά με την κατάσταση των δαπανών του κατά την ημερομηνία προσχωρήσεως. Ένδεχομένως, οι μη χρησιμοποιηθείσες από το μη εγγεγραμμένο μέλος πιστώσεις μεταφέρονται στην οικεία ομάδα.

1.3.2. [...] Σε περίπτωση παραιτήσεως μη εγγεγραμμένου μέλους, η Διοίκηση προβαίνει στο κλείσιμο των λογαριασμών του οικείου μέλους, λαμβάνοντας, πάντως, υπόψη τις προηγούμενες αναληφθείσες εγγράφως δεσμεύσεις.»

- 9 Πριν από τη θέσπιση της προσβαλλόμενης πράξεως, η διάταξη 1.3 του μέρους 1 της ρυθμίσεως επέβαλε στο μη εγγεγραμμένο μέλος το οποίο προσχωρούσε σε πολιτική ομάδα ή παραιτούνταν την υποχρέωση να υποβάλει στον Διευθυντή Οικονομικών έκθεση σχετικά με την κατάσταση των δαπανών του και να επιστρέψει ενδεχομένως τις μη χρησιμοποιηθείσες πιστώσεις. Προέβλεπε επίσης ότι οποιαδήποτε αδικαιολόγητη ή μη σύμφωνη δαπάνη έπρεπε να αποδοθεί εκ μέρους του παραιτουμένου μη εγγεγραμμένου μέλους.
- 10 Κατόπιν της προσβαλλόμενης πράξεως, η διάταξη 1.4 του μέρους 1 της ρυθμίσεως δεν τυγχάνει πλέον εφαρμογής επί των εγγεγραμμένων μελών. Η διάταξη αυτή, όπως τροποποιήθηκε, καθορίζει το καθεστώς ευθύνης για τη χρήση των πιστώσεων μόνο για τις πολιτικές ομάδες.

- 11 Η προσβαλλόμενη πράξη προσθέτει στη διάταξη 1.5 του μέρους 1 της ρυθμίσεως έτερη παράγραφο η οποία έχει ως εξής:

«1.5.1. Οποιαδήποτε πολιτική ή ενημερωτική δραστηριότητα χρηματοδοτούμενη από εγγεγραμμένες στη θέση 3701 πιστώσεις πρέπει να αναφέρει το όνομα της πολιτικής ομάδας ή, όταν πρόκειται για μη εγγεγραμμένο/α μέλος/η το όνομά του/τους και το λογότυπό του ΕΚ.»

- 12 Η διάταξη 1.6.1 του μέρους 1 της ρυθμίσεως, όπως τροποποιήθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη, προβλέπει ότι «οι πολιτικές ομάδες μπορούν να χρηματοδοτούν ευρωπαϊκό πολιτικό κόμμα μόνο τηρώντας [ορισμένες προϋποθέσεις]». Η πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξεως ισχύουσα εκδοχή της εν λόγω διατάξεως είχε ως εξής:

«Οι πολιτικές ομάδες/μη εγγεγραμμένα μέλη μπορούν να χρηματοδοτούν ευρωπαϊκό πολιτικό κόμμα μόνο τηρώντας [ορισμένες προϋποθέσεις].»

- 13 Η διάταξη 1.6.2, όπως τροποποιήθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη, έχει ως εξής:

«Οι πολιτικές ομάδες/μη εγγεγραμμένα μέλη που είναι μέλη διεθνούς οργανώσεως μπορούν να τη στηρίζουν οικονομικά μέσω της θέσεως 3701, υπό μορφή επιδοτήσεως ή συνεισφοράς, μέχρι ύψους 5% των ετησίων πιστώσεων που εισπράττουν από τη θέση 3701 του προϋπολογισμού [...]»

14 Προηγουμένως, η εν λόγω διάταξη είχε ως εξής:

«Οι πολιτικές ομάδες/μη εγγεγραμμένα μέλη μπορούν να στηρίζουν οικονομικώς εξωτερική δραστηριότητα ή διεθνή οργάνωση υπό μορφή επιδοτήσεως ή συνεισφοράς εφόσον είναι μέλη της, μέχρι ύψους 5% των ετησίων πιστώσεων τους εκ της θέσεως 3701 του προϋπολογισμού.»

15 Η διάταξη 1.7 του μέρους 1 της ρυθμίσεως, όπως τροποποιήθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη, προβλέπει ότι «πέραν του απασχολούμενου προσωπικού σύμφωνα με τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και το Καθεστώς που εφαρμόζεται στο Λοιπό Προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι πολιτικές ομάδες μπορούν να απασχολούν προσωπικό εκ των πιστώσεων της θέσεως 3701 του προϋπολογισμού». Πριν από την τροποποίησή της με την προσβαλλόμενη πράξη, η εν λόγω διάταξη προέβλεπε την ίδια δυνατότητα για τα μη εγγεγραμμένα μέλη.

16 Η προσβαλλόμενη πράξη τροποποιεί ουσιαδώς τις διατάξεις 2.1 έως 2.7 του μέρους 1 της ρυθμίσεως οι οποίες θεσπίζουν μεταξύ άλλων τους κανόνες σχετικά με την εκτέλεση του ετήσιου προϋπολογισμού των πολιτικών ομάδων, τις αγορές, τις απογραφές, τα λογιστικά, τον δημοσιονομικό έλεγχο και την ετήσια έκθεση για τη χρήση των πιστώσεων. Εξάλλου, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη πράξη, οι ούτως τροποποιηθείσες διατάξεις δεν τυγχάνουν πλέον εφαρμογής επί των μη εγγεγραμμένων μελών.

17 Αντιθέτως, τα μη εγγεγραμμένα μέλη εμπίπτουν στους θεσπιζόμενους με την ενταχθείσα στη ρύθμιση με την προσβαλλόμενη πράξη διάταξη 2.9 κανόνες. Η διάταξη αυτή, τιτλοφορούμενη «Ειδικοί κανόνες για τα μη εγγεγραμμένα μέλη», ορίζει:

«2.9.1. Οι πραγματοποιούμενες από τα μη εγγεγραμμένα μέλη δαπάνες είτε καταβάλλονται απευθείας στον προμηθευτή είτε αποδίδονται από τη Διοίκηση το

συντομότερο, κατόπιν υποβολής των δικαιολογητικών και της απαιτούμενης από την παρούσα ρύθμιση τεκμηριώσεως, μετά από επαλήθευση της συμφωνίας τους με την τελευταία. Η Διοίκηση ελέγχει ότι

- α) οι δαπάνες εντάσσονται στο πλαίσιο της ρυθμίσεως και δεν καλύπτονται από άλλες αποζημιώσεις·
- β) τηρήθηκαν οι διατάξεις της ρυθμίσεως·
- γ) εφαρμόστηκε η αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισεως·
- δ) οι δαπάνες βασίζονται σε πρωτότυπα δικαιολογητικά (ή επικυρωμένο από τον προμηθευτή ή από οποιαδήποτε άλλη εγκεκριμένη να το πράττει αρχή αντίγραφο).

Τα μη εγγεγραμμένα μέλη μπορούν να λαμβάνουν προκαταβολή ύψους 10 % των ετησίων κονδυλίων κατόπιν αιτήσεως.

Πριν από το τέλος της τρέχουσας χρήσεως, η Διοίκηση προβαίνει στην τακτοποίηση των καταβληθεισών προκαταβολών με βάση τα προσκομισθέντα από το μέλος δικαιολογητικά [...].

Στο πλαίσιο της τακτοποιήσεως αυτής, οποιαδήποτε αδικαιολόγητη ή μη σύμφωνη προς τις διατάξεις της ρυθμίσεως δαπάνη δεν γίνεται δεκτή και οι αντίστοιχες πιστώσεις αποδίδονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εντός προθεσμίας τριών μηνών [...].

Η χρήση αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και ολοκληρώνεται στις 31 Δεκεμβρίου.

Κατά το έτος των ευρωπαϊκών εκλογών, η πρώτη χρήση του προϋπολογισμού αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και περατούται στις 30 Ιουνίου, η δεύτερη χρήση αρχίζει την 1η Ιουλίου και περατούται στις 31 Δεκεμβρίου.

2.9.2. Οι πιστώσεις που δεν χρησιμοποιήθηκαν κατά τη χρήση μπορούν να μεταφέρονται μόνο στην επόμενη χρήση μέχρι ύψους 50 % των ετησίων πιστώσεων εκ του προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Οποιοδήποτε ποσό υπερβαίνει το 50 % ακυρώνεται υπέρ του προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και τούτο μετά το κλείσιμο των λογαριασμών.

2.9.3. Η Διοίκηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αναλαμβάνει τη διαχείριση των πιστώσεων για τα μη εγγεγραμμένα μέλη, σύμφωνα με το επισυναπτόμενο σε παράρτημα λογιστικό σχέδιο.

2.9.4. Οποιαδήποτε προκαταβολή καταβαλλόμενη στο πλαίσιο της [διατάξεως] 2.9.1 της παρούσας ρυθμίσεως χωρεί στους τραπεζικούς λογαριασμούς που ανοίγουν ειδικά για τον σκοπό αυτό τα μη εγγεγραμμένα μέλη.

2.9.5. Τα αγοραζόμενα από τα μη εγγεγραμμένα μέλη αγαθά με τις εκ της θέσεως 3701 πιστώσεις τους περιλαμβάνονται στην απογραφή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Περιλαμβάνονται υποχρεωτικώς στην εν λόγω απογραφή τα μη αναλώσιμα αγαθά, η διάρκεια χρήσεως των οποίων υπερβαίνει το ένα έτος και η τιμή αγοράς των οποίων εγγίζει ή υπερβαίνει το οριζόμενο για τα αγαθά του Κοινοβουλίου κατώτατο όριο. Ο ανωτέρω κατάλογος απογραφής πρέπει να τηρείται σύμφωνα με τις οριζόμενες σε παράρτημα λεπτομέρειες εφαρμογής.

2.9.6. Η Διοίκηση προετοιμάζει κατάσταση εσόδων και εξόδων και απολογισμό ανά βουλευτή πιστοποιούντα την κανονικότητα των λογαριασμών και τη συμφωνία τους προς την παρούσα ρύθμιση. Τα εν λόγω έγγραφα κοινολογούνται ακολούθως στο κοινό μέσω του Διαδικτύου.

2.9.7. Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διαβιβάζει τα έγγραφα αυτά, τα οποία πρέπει να περιέλθουν εις γνώση του πριν από τις 30 Απριλίου της επόμενης χρήσεως, στο Προεδρείο και στην επιτροπή ελέγχου του προϋπολογισμού που τα εξετάζουν σύμφωνα με τις αρμοδιότητες που τους αναθέτει ο κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

2.9.8. Εφόσον το Προεδρείο, με το οποίο έχει χωρήσει διαβούλευση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο ή κατόπιν συμφωνίας με την επιτροπή ελέγχου του προϋπολογισμού, εκτιμά ότι οι πιστώσεις δεν χρησιμοποιήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα ρύθμιση, οι εν λόγω πιστώσεις αποδίδονται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία διαπιστώσεως της παρατυπίας.»

- 18 Η διάταξη 2.8 του μέρους 1 της ρυθμίσεως, όπως τροποποιήθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη, προβλέπει ότι οι ομάδες και τα μη εγγεγραμμένα μέλη διαβουλεύονται αμοιβαίως επί οποιουδήποτε ζητήματος αφορώντος την εφαρμογή της ρυθμίσεως.
- 19 Η προσβαλλόμενη πράξη τροποποιεί και το μέρος 2 της ρυθμίσεως, τιτλοφορούμενο «λογιστικό σχέδιο», και ειδικότερα ορισμένες θέσεις αφορώσες τις δαπάνες των λογαριασμών αποτελέσματος.
- 20 Έτσι, για τα μη εγγεγραμμένα μέλη αποκλείεται οι δαπάνες προσλήψεως και εκπροσωπήσεως του προσωπικού, καθώς και οι μισθοί και οι συναφείς επιβαρύνσεις, να δύνανται να καταλέγονται στις δαπάνες προσωπικού επί της γραμμής 3701 του προϋπολογισμού (μέρος 2, 1.2, κεφάλαιο 1, σημεία 2, 4 και 6).

- 21 Το ίδιο ισχύει και για τα έξοδα μισθώσεως γραφείων (μέρος 2, 1.2, κεφάλαιο 2, σημείο 7), τηρήσεως λογιστικών (μέρος 2, 1.2, κεφάλαιο 4, σημείο 2) και συνεδριάσεως της ομάδας (μέρος 2, 1.2, κεφάλαιο 5, σημείο 1).
- 22 Περαιτέρω, η προσβαλλόμενη πράξη τροποποιεί το μέρος 3 της ρυθμίσεως το οποίο προβλέπει κατευθυντήριες γραμμές για την ερμηνεία πλειόνων διατάξεων του μέρους 1 της ρυθμίσεως.
- 23 Τέλος, με την προσβαλλόμενη πράξη προστίθεται παράρτημα στη ρύθμιση. Το παράρτημα αυτό προσδιορίζει το καθεστώς απογραφής.
- 24 Με σημείωμα της 15ης Ιουλίου 2003 του Γενικού Διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Οικονομικών του Κοινοβουλίου, οι προσφεύγοντες έλαβαν γνώση ότι το Προεδρείο είχε εγκρίνει τις τροποποιήσεις της ρυθμίσεως στις 2 Ιουλίου 2003. Το τροποποιημένο κείμενο της ρυθμίσεως απαντούσε ως παράρτημα του εν λόγω σημειώματος.

Διαδικασία

- 25 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 23 Οκτωβρίου 2003, οι προσφεύγοντες άσκησαν την παρούσα προσφυγή περί ακυρώσεως.
- 26 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Οκτωβρίου 2003, οι προσφεύγοντες ζήτησαν η υπόθεση να κριθεί σύμφωνα με την προβλεπόμενη από το άρθρο 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου ταχεία διαδικασία. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 2004.

- 27 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Νοεμβρίου 2003, το Κοινοβούλιο ζήτησε να αποσυρθεί από τη δικογραφία η γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2003, την οποία προσκόμισαν οι προσφεύγοντες ως παράρτημα της προσφυγής τους.
- 28 Χωρίς να καταθέσει υπόμνημα αντικρούσεως, το Κοινοβούλιο προέβαλε, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Νοεμβρίου 2003, ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας. Οι προσφεύγοντες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της εν λόγω ενστάσεως στις 6 Φεβρουαρίου 2004.
- 29 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο, εκτιμώντας ότι διαφωτίστηκε επαρκώς από τα στοιχεία της δικογραφίας, αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 3, του Κανονισμού του Διαδικασίας, να μην κινήσει την προφορική διαδικασία.

Αιτήματα των διαδίκων

- 30 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να διατάξει την αφαίρεση από τη δικογραφία της γνωμοδοτήσεως της νομικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2003·
  - να απορρίψει ως απαράδεκτη την προσφυγή·
  - να καταδικάσει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

31 Με τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου, οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει το αίτημα του Κοινοβουλίου περί αφαιρέσεως εγγράφου·
- να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη·
- να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα ανερχόμενα σε 10 000 ευρώ έξοδα.

Επί του αιτήματος του Κοινοβουλίου να αποσυρθεί από τη δικογραφία η γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του

Επιχειρήματα των διαδίκων

32 Το Κοινοβούλιο ζητεί να αποσυρθεί από τη δικογραφία η γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του επί της τροποποίησης της ρυθμίσεως, η οποία απαντά ως παράρτημα 5 του δικογράφου της προσφυγής. Υπογραμμίζει ότι η γνωμοδότηση εκείνη προοριζόταν αποκλειστικά για το Προεδρείο, οι συνεδρίες του οποίου πραγματοποιούνται κεκλεισμένων των θυρών. Ως εκ τούτου, η εν λόγω γνωμοδότηση αποτελούσε εμπιστευτικό έγγραφο, η πρόσβαση στο οποίο επιφυλασσόταν αποκλειστικά υπέρ των μελών του Προεδρείου. Προσθέτει ότι η διασπορά των νομικών γνωμοδοτήσεων που προορίζονται για τα θεσμικά όργανα υπάρχει κίνδυνος να έχει επιζήμιες επιπτώσεις στην εύρυθμη λειτουργία των οργάνων και για τον λόγο αυτό ο κοινοτικός νομοθέτης απέκλεισε ρητώς την πρόσβαση του κοινού στις εν λόγω γνωμοδοτήσεις με το άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43). Προσθέτει επίσης, κατ' ουσίαν, ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία, δεν είναι δυνατόν να προσκομίζονται, στα πλαίσια διαφοράς ενώπιον του κοινοτικού δικαστή, παρόμοια έγγραφα, χωρίς η προσκόμισή τους να έχει επιτραπεί από το οικείο όργανο ή να έχει διαταχθεί από τον τελευταίο (διάταξη του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2002, C-445/00, Αυστρία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-9151, σκέψη 12, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 1998, T-610/97 R, Carlsen κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-485). Εν προκειμένω, το Κοινοβούλιο δεν ενέκρινε την προσκόμιση της εν λόγω νομικής γνωμοδοτήσεως στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς.

- 33 Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν καταρχάς ότι η επίδικη γνωμοδότηση απεστάλη με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σε όλα τα μέλη της επιτροπής ελέγχου του προϋπολογισμού του Κοινοβουλίου, μεταξύ των οποίων καταλέγεται και ένας εκ των προσφευγόντων, και ότι βρισκόταν στη διάθεση οποιουδήποτε μέλους του Κοινοβουλίου θα το είχε ζητήσει. Υπό τις περιστάσεις αυτές, αποκλείεται ο εμπιστευτικός χαρακτήρας του εν λόγω εγγράφου. Οι προσφεύγοντες προσθέτουν ότι η νομολογία στην οποία παραπέμπει το Κοινοβούλιο είναι λυσιτελής εφόσον αναφέρεται στην προσκόμιση εκ μέρους τρίτων νομικών γνωμοδοτήσεων για λογαριασμό του Συμβουλίου και της Επιτροπής, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Ισχυρίζονται επίσης ότι η νομική υπηρεσία ουδεμία ήγειρε ένσταση ως προς την κοινολόγηση της οικείας γνωμοδοτήσεως προς τους βουλευτές που είχαν όντως διατυπώσει σχετικό αίτημα. Τέλος, κατά τους προσφεύγοντες, ο σεβασμός «των θεμελιωδών αρχών δημοσιότητας, διαφανεσίας, διαφυλάξεως της ασφαλείας δικαίου και σταθερότητας του κοινοτικού δικαίου» δεν αποτελεί εμπόδιο, σε περίπτωση όπως η υπό κρίση, στην πρόσβαση των προσφευγόντων, μελών του Κοινοβουλίου, στις γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας του οργάνου αυτού. Οι σχετικές γνωμοδοτήσεις αφορούν εξ ορισμού ζητήματα δικαίου σχετικά με τη λειτουργία του Κοινοβουλίου και ως εκ τούτου αφορούν τα μέλη που το απαρτίζουν. Επομένως, οι προσφεύγοντες έχουν δικαίωμα προσβάσεως στην αντίστοιχη νομική γνωμοδότηση και προσκομισέως της ενώπιον του κοινοτικού δικαστή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 34 Όπως υποστηρίζει ορθώς το Κοινοβούλιο, θα ήταν αντίθετο προς το δημόσιο συμφέρον, το οποίο επιβάλλει να μπορούν τα κοινοτικά όργανα να επωφελούνται από τις γνωμοδοτήσεις της νομικής υπηρεσίας τους, γνωμοδοτήσεις παρεχόμενες με

πλήρη ανεξαρτησία, να γίνει δεκτό ότι τέτοιου είδους εσωτερικά έγγραφα είναι δυνατόν να προσκομίζονται από τρίτους σε σχέση με τις υπηρεσίες οι οποίες ζήτησαν τη σύνταξή τους, στο πλαίσιο διαφοράς ενώπιον του Πρωτοδικείου, χωρίς η προσκόμισή τους να έχει εγκριθεί από το οικείο όργανο ή να έχει διαταχθεί από το Πρωτοδικείο (βλ., ιδίως, προαναφερθείσα στη σκέψη 32 διάταξη Αυστρία κατά Συμβουλίου, σκέψη 12, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Νοεμβρίου 2000, T-44/97, Ghignone κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-223 και II-1023, σκέψη 48).

- 35 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η επίδικη νομική γνωμοδότηση συντάχθηκε κατόπιν αιτήσεως του γενικού γραμματέα του Κοινοβουλίου για λογαριασμό του Προεδρείου και ότι το τελευταίο δεν ενέκρινε την προσκόμισή του.
- 36 Εξάλλου, επιβάλλεται να διευκρινιστεί ότι το ζήτημα αν τα μέλη του Κοινοβουλίου ή ορισμένα εξ αυτών έχουν πρόσβαση στη γνωμοδότηση της οικείας νομικής υπηρεσίας δεν ασκεί επιρροή ως προς την εκτίμηση του αιτήματος του Κοινοβουλίου, το οποίο αφορά αφ' εαυτού το αν η επίδικη γνωμοδότηση μπορεί να καταλέγεται μεταξύ των στοιχείων της δικογραφίας που λαμβάνει υπόψη του ο δικαστής για τους σκοπούς της εκτιμήσεως της προσφυγής.
- 37 Υπό τις περιστάσεις αυτές, επιβάλλεται να γίνει δεκτό το αίτημα του Κοινοβουλίου και να αποσυρθεί από τη δικογραφία η επισυναπτόμενη ως παράρτημα 5 του δικογράφου της προσφυγής γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας.

Επί του παραδεκτού

- 38 Το Κοινοβούλιο προβάλλει δύο λόγους απαραδέκτου. Ο πρώτος αντλείται από τον φερόμενο εκπρόθεσμο χαρακτήρα της προσφυγής. Ο δεύτερος αντλείται από την έλλειψη της ιδιότητας των προσφευγόντων να έχουν ενεργητική νομιμοποίηση. Το Δικαστήριο εκτιμά εν προκειμένω ότι επιβάλλεται η πρόταξη του λόγου απαραδέκτου ο οποίος στηρίζεται στην έλλειψη ενεργητικής νομιμοποιήσεως των προσφευγόντων.

Επιχειρήματα των διαδίκων

39 Το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται καταρχάς ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά ευθέως τους προσφεύγοντες. Κατά την άποψή του, οι βαρύνουσες τα μη εγγεγραμμένα μέλη υποχρεώσεις λόγω της τροποποίησης της ρυθμίσεως με την προσβαλλόμενη πράξη είναι γενικές και αφηρημένες και πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο «πράξεως εξατομικεύσεως» εκ μέρους της Διοικήσεως.

40 Όπως προκύπτει από τη νομολογία σχετικά με την προβλεπόμενη από το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ προϋπόθεση του άμεσου επηρεασμού, το βαλλόμενο κοινοτικό μέτρο πρέπει να επάγεται ευθέως αποτελέσματα επί της νομικής καταστάσεως του ιδιώτη και να μην αφήνει καμία εξουσία εκτιμήσεως στους αποδέκτες του εν λόγω μέτρου οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του, όταν αυτή έχει αμιγώς αυτόματο χαρακτήρα και απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Μαΐου 1971, 41/70 έως 44/70, International Fruit Company κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-71, σ. 783, σκέψεις 23 έως 29, της 6ης Μαρτίου 1979, 92/78, Simmenthal κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/1, σ. 407, σκέψεις 25 και 26, της 26ης Απριλίου 1988, 207/86, Apesco κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 2151, σκέψη 12· της 26ης Ιουνίου 1990, C-152/88, Sofrimport κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-2477, σκέψη 9, και της 5ης Μαΐου 1998, C-386/96 P, Dreyfus κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-2309, σκέψη 43· διατάξεις του Πρωτοδικείου της 10ης Σεπτεμβρίου 2002, T-223/01, Japan Tobacco και JT International κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-3259, σκέψη 45, και της 6ης Μαΐου 2003, T-45/02, DOW AgroSciences κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2003, σ. II-1973, σκέψη 35).

41 Εν προκειμένω, μόνο το μέρος 1 της ρυθμίσεως παράγει ένομο αποτελέσματα. Εντούτοις, οι διατάξεις του μέρους 1 είναι κατά τα ουσιώδη γενικές και αφηρημένες και απαιτούν εξατομίκευση με μεταγενέστερη πράξη. Το ίδιο συμβαίνει και με τις διατάξεις 1.1, 1.3, 1.4, 1.5 και 2.8. Οι διατάξεις 1.6.1, 1.7, 2.1 έως 2.7 αφορούν μόνο τις πολιτικές ομάδες και ως εκ τούτου είναι αδύνατο να θίγουν τα δικαιώματα των προσφευγόντων.

- 42 Η διάταξη 1.6.2 ορίζει κατώτατο όριο για τη στήριξη των διεθνών οργανώσεων των οποίων οι βουλευτές είναι μέλη και περιορίζει τους προσφεύγοντες στη διαχείριση των αντλουμένων από τη θέση 3701 κεφαλαίων τους. Εντούτοις, τα όρια αυτά επάγονται αποτέλεσμα μόνο στο πλαίσιο της επαληθεύσεως της κανονικότητας των δαπανών του μη εγγεγραμμένου βουλευτή, όπως προβλέπει η διάταξη 2.9.1. Ως τοιαύτη, η διάταξη 1.6.2 δεν επάγεται άμεσο αποτέλεσμα έναντι των μη εγγεγραμμένων βουλευτών.
- 43 Η εκτέλεση της διατάξεως 2.9.1 απαιτεί την έκδοση διοικητικής πράξεως προκειμένου να διασφαλιστεί η πληρωμή των τιμολογίων των μη εγγεγραμμένων βουλευτών, ήτοι η απόφαση της Διοικήσεως η οποία εκδίδεται είτε κατόπιν αιτήσεως πληρωμής του προμηθευτή είτε κατόπιν αιτήσεως επιστροφής εξόδων του μη εγγεγραμμένου βουλευτή. Επομένως, μόνον τυχόν πράξη εκτελέσεως αφορά ευθέως τους προσφεύγοντες.
- 44 Η διάταξη 2.9.2 η οποία προβλέπει τη δυνατότητα μεταφοράς των πιστώσεων ενέχει επίσης γενικό και αφηρημένο χαρακτήρα. Μόνο συγκεκριμένη απόφαση επί τυχόν μεταφοράς αφορά ευθέως τον οικείο μη εγγεγραμμένο βουλευτή.
- 45 Όσον αφορά τη διάταξη 2.9.4 σχετικά με την επιστροφή ποσών βάσει της θέσεως 3701 του προϋπολογισμού σε λογαριασμό που άνοιξε προς τον σκοπό αυτό ο μη εγγεγραμμένος βουλευτής, τη διάταξη 2.9.5 σχετικά με την απογραφή των αγαθών που έχει αγοράσει ο μη εγγεγραμμένος βουλευτής με κονδύλια της θέσεως 3701 του προϋπολογισμού, τη διάταξη 2.9.7 σχετικά με την ενημέρωση του Προεδρείου και της επιτροπής ελέγχου του προϋπολογισμού από τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι κατ' ουσίαν η εκτέλεση των διατάξεων αυτών απαιτεί μεταγενέστερη απόφαση της Διοίκησης, η οποία και μόνον αφορά ευθέως τους μη εγγεγραμμένους βουλευτές.
- 46 Οι διατάξεις 2.9.3 και 2.9.6 γεννούν δικαιώματα υπέρ των μη εγγεγραμμένων βουλευτών όσον αφορά τη διαχείριση των κεφαλαίων που τους χορηγούνται και τη σύνταξη ενός απολογισμού τους. Επομένως, οι ανωτέρω διατάξεις δεν καταπατούν υφιστάμενα δικαιώματα των μη εγγεγραμμένων βουλευτών. Εν πάση περιπτώσει, η

εφαρμογή των διατάξεων αυτών εξαρτάται και η ίδια από μεταγενέστερες διοικητικές πράξεις, ήτοι από τις πράξεις διαχείρισης των χορηγουμένων κεφαλαίων και τη σύνταξη απολογισμού. Μόνον οι πράξεις αυτές αφορούν ευθέως τους μη εγγεγραμμένους βουλευτές.

- 47 Τέλος, η διάταξη 2.9.8, η οποία προβλέπει την υποχρέωση αποδόσεως των αχρεωστήτων ποσών δεν αφορά ευθέως τους προσφεύγοντες, εφόσον η εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως εξαρτάται από την έκδοση αποφάσεως του Προεδρείου διαπιστώνουσας την παρατυπία και αποφάσεως με την οποία το Κοινοβούλιο αξιώνει όντως την επιστροφή.
- 48 Υπό τις περιστάσεις αυτές, επιβάλλεται η απόρριψη της θέσεως των προσφευγόντων ότι η προβλέπουσα νέες υποχρεώσεις για τον προϋπολογισμό και τα λογιστικά προσβαλλόμενη πράξη τους αφορά ευθέως.
- 49 Όσον αφορά την άποψη των προσφευγόντων ότι η προσβαλλόμενη πράξη καταργεί το δικαίωμά τους να χρηματοδοτούν πολιτικό κόμμα (διάταξη 1.6.1), το δικαίωμα να συνάπτουν συμβάσεις απασχολήσεως (διάταξη 1.7.1) και το δικαίωμα να καταβάλλουν το μίσθωμα γραφείων (μέρος 2) μέσω πιστώσεων της θέσεως 3701, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν η κατάργηση των εν λόγω δικαιωμάτων μπορεί να αφορά τους προσφεύγοντες ευθέως, εν πάση περιπτώσει δεν τους αφορά ατομικώς.
- 50 Ακολούθως, το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, πράξη γενικής ισχύος, όπως είναι ο κανονισμός, μπορεί να αφορά ατομικώς φυσικά ή νομικά πρόσωπα μόνον εφόσον τα θίγει λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων ή πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει έναντι οποιουδήποτε άλλου προσώπου και εκ του λόγου αυτού τα εξατομικεύει κατά τρόπον ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της πράξεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-451/98, Antillean Rice Mills κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. I-8949, σκέψη 49, της 25ης Ιουλίου 2002, C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. I-6677, σκέψη 36, της 10ης Δεκεμβρίου 2002,

C-312/00 P, Επιτροπή κατά Camar και Tico, Συλλογή 2002, σ. I-11355, σκέψη 73, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, T-158/00, ARD κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-3825, σκέψη 62).

- 51 Προσθέτει ότι συγκεκριμένη πράξη δεν αφορά ατομικώς ένα πρόσωπο παρά μόνον αν το θίγει υπό την ιδιότητά του ως μέλους ομάδας —έστω και περιορισμένης— η σύνθεση της οποίας —έστω και αν δεν είναι ευχερώς προσδιορίσιμα— δεν καθορίζεται κατά μόνιμο τρόπο κατά την ημερομηνία εκδόσεως της πράξεως. Συναφώς, υποστηρίζει, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας F. G. Jacobs με τις προτασόμενες της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 30ής Μαρτίου 2004 επί της υποθέσεως C-167/02 P, Rothley κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 2004, σ. I-3149, σκέψη 42) προτάσεις του της 20ής Νοεμβρίου 2003, μολονότι η σύνθεση του Κοινοβουλίου καθορίζεται από σύνολο συγκεκριμένων κανόνων και διαδικασιών και μεταβάλλεται με γνώμονα τις διατάξεις αυτές, εντούτοις, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως οριστικά εδραιωμένη.
- 52 Ασφαλώς, κατά το Κοινοβούλιο, οι πολιτικές ομάδες και τα μη εγγεγραμμένα μέλη επί των οποίων εφαρμόζεται η ρύθμιση μπορούν να εξατομικευθούν μεταξύ των νυν μελών του Κοινοβουλίου. Εντούτοις, η ρύθμιση απευθύνεται σε απροσδιόριστο και μη προσδιορίσιμο αριθμό πολιτικών ομάδων και μη εγγεγραμμένων βουλευτών. Κατ'αρχάς, η ρύθμιση απευθύνεται σε κάθε πολιτική ομάδα συγκροτούμενη εντός του Κοινοβουλίου και σε κάθε μέλος το οποίο δεν είναι εγγεγραμμένο σε πολιτική ομάδα ή το οποίο εγκαταλείπει ομάδα και δεν εγγράφεται σε άλλη ομάδα. Ακολούθως, η ρύθμιση αυτή εφαρμόζεται όχι μόνον επί όλων των πολιτικών ομάδων και των νυν μη εγγεγραμμένων μελών αλλά και επί όσων πρόκειται να εμφανιστούν στο μέλλον.
- 53 Επίσης, ισχυρίζεται ότι η δυνατότητα προσδιορισμού, με περισσότερη ή λιγότερη ακρίβεια, του αριθμού ή της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων εφαρμόζεται ένα μέτρο ουδόλως σημαίνει ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι το μέτρο αυτό αφορά τα εν λόγω υποκείμενα δικαίου ατομικώς, όταν είναι δεδομένο ότι η εφαρμογή αυτή πραγματοποιείται λόγω μιας αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως την οποία καθορίζει η επίδικη πράξη (προαναφερθείσες στη σκέψη 50 αποφάσεις Επιτροπή κατά Camar και Tico, σκέψη 74, και Antillean Rice Mills κατά Συμβουλίου, σκέψη 52).

- 54 Υπό τις περιστάσεις αυτές, οι προσφεύγοντες δεν διακρίνονται από τους βουλευτές ή τις πολιτικές ομάδες του παρόντος ή του μέλλοντος, το σύνολο των οποίων διέπεται από τη ρύθμιση. Επομένως, η προσβαλλόμενη πράξη δεν τους αφορά ατομικώς.
- 55 Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται, καταρχάς, ότι, μολονότι η προσβαλλόμενη πράξη εμπίπτει στην εσωτερική σφαίρα του Κοινοβουλίου, εντούτοις μπορεί να αμφισβητηθεί εφόσον παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι των προσφευγόντων, οι οποίοι, ως εντολοδόχοι των λαών των συνενωθέντων εντός της Κοινότητας κρατών πρέπει να θεωρούνται, σε σχέση με πράξη του Κοινοβουλίου παράγουσα έννομα αποτελέσματα όσον αφορά τις προϋποθέσεις ασκήσεως της εντολής αυτής, ως τρίτοι κατά την έννοια του άρθρου 230, πρώτο εδάφιο, ΕΚ (απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Οκτωβρίου 2001, T-222/99, T-327/99 και T-329/99, Martinez κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 2001, σ. II-2823, σκέψη 61).
- 56 Ακολούθως, υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη πράξη τους αφορά άμεσα και ατομικά.
- 57 Συναφώς, υποστηρίζουν, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη πράξη επάγεται ευθέως έννομα αποτελέσματα έναντι των μη εγγεγραμμένων βουλευτών, εφόσον δεν τους επιτρέπει πλέον να χρησιμοποιούν τις πιστώσεις της θέσεως 3701 του προϋπολογισμού για τη χρηματοδότηση ευρωπαϊκού πολιτικού κόμματος (διάταξη 1.6.1), του προσωπικού (διάταξη 1.7.1), των λογιστικών εξόδων (μέρος 2, 1.2, κεφάλαιο 4) και της πραγματοποιήσεως συνεδριάσεων της ομάδας (μέρος 2, 1.2, κεφάλαιο 5). Εξάλλου, η προσβαλλόμενη πράξη δεν τους επιτρέπει πλέον να ανοίγουν τραπεζικό λογαριασμό για την εκτέλεση των πιστώσεων της θέσεως 3701 (διάταξη 2.5.4).
- 58 Κατ' αυτούς, οι ενέργειες εφαρμογής και εξατομικεύσεως της προσβαλλόμενης πράξεως θα έχουν, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, αμιγώς αυτόματο χαρακτήρα, χωρίς να αφήνουν καμία εξουσία εκτιμήσεως στους διενεργούντες τις εν λόγω πράξεις εφαρμογής.

- 59 Δεύτερον, ισχυρίζονται κατ' ουσίαν ότι η προσβαλλόμενη πράξη τους αφορά ατομικώς λόγω της ιδιότητάς τους ως μη εγγεγραμμένων βουλευτών, εφόσον η πράξη αυτή επιβάλλει μόνον σ' αυτούς νέες υποχρεώσεις τόσο σε επίπεδο προϋπολογισμού όσο και λογιστικής και τους αφαιρεί ορισμένα δικαιώματα, γεγονός που καθιστά εντονότερη τη δυσμενή διάκριση που υφίσταται μεταξύ των μη εγγεγραμμένων βουλευτών και των ανηγόντων σε πολιτική ομάδα βουλευτών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 60 Κατά το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δύναται να ασκεί προσφυγή ακυρώσεως των αποφάσεων που απευθύνονται σ' αυτό, καθώς και των αποφάσεων που, αν και εκδίδονται ως κανονισμοί ή αποφάσεις που απευθύνονται σε άλλο πρόσωπο, το αφορούν άμεσα και ατομικά.
- 61 Εφόσον δεν αμφισβητείται ότι οι προσφεύγοντες δεν είναι οι αποδέκτες της προσβαλλόμενης πράξεως, επιβάλλεται να εξεταστεί αν η εν λόγω πράξη τους αφορά άμεσα και ατομικά.
- 62 Στον βαθμό που οι προσφεύγοντες επιμένουν να υποστηρίξουν ότι, ενόψει αποφάσεως του Κοινοβουλίου που βαίνει πέραν του πλαισίου της απλής εσωτερικής οργάνωσης του εν λόγω οργάνου και επάγεται άμεσα αποτελέσματα έναντι των μελών του, τα τελευταία νομιμοποιούνται παραδεκτώς, χωρίς να πρέπει να τίθεται το ερώτημα αν η επίδικη πράξη τα αφορά ατομικώς, αρκεί η υπόμνηση ότι το Δικαστήριο απέρριψε ρητώς την άποψη αυτή. Συναφώς, υπενθύμισε ότι, όπως προκύπτει από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, καθώς και από πάγια νομολογία, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να διώκει παραδεκτώς την ακύρωση πράξεως μη συνιστώσας απόφαση της οποίας είναι αποδέκτης εφόσον η εν λόγω πράξη το αφορά όχι μόνον άμεσα αλλά και ατομικά, με αποτέλεσμα η

ερμηνεία της εν λόγω διατάξεως να μην είναι δυνατόν να καταλήξει στο να αγνοείται η εν λόγω προϋπόθεση, η οποία προβλέπεται ρητώς από τη Συνθήκη, χωρίς υπέρβαση των αρμοδιοτήτων που αυτή αναγνωρίζει στα κοινοτικά δικαστήρια (βλ., ιδίως, προαναφερθείσα στη σκέψη 50 απόφαση *Unión de Pequeños Agricultores* κατά Συμβουλίου, σκέψη 44).

63 Άρα, πρέπει να εξεταστεί αν η επίδικη πράξη αφορά τους προσφεύγοντες ατομικώς. Συναφώς, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, τα λοιπά, πλην των αποδεκτών πράξεως, υποκείμενα δικαίου δεν μπορούν να διατείνονται ότι η εν λόγω πράξη τα αφορά ατομικώς παρά μόνον αν τα θίγει λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τα χαρακτηρίζει έναντι οποιουδήποτε άλλου προσώπου και ως εκ τούτου τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της πράξεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουλίου 1963, 25/62, *Plaumann* κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1954-64, σ. 937, συγκεκριμένα στη σ. 942, και προαναφερθείσα στη σκέψη 50 απόφαση *Unión de Pequeños Agricultores* κατά Συμβουλίου, σκέψη 36).

64 Εν προκειμένω, οι προσφεύγοντες επικαλέστηκαν την ιδιότητά τους ως μη εγγεγραμμένων βουλευτών, υφισταμένων δυσμενή διάκριση έναντι των ανηκόντων σε πολιτική ομάδα βουλευτών.

65 Όσον αφορά την ιδιότητα των μη εγγεγραμμένων βουλευτών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το στοιχείο αυτό δεν είναι ικανό να εξατομικεύσει τους προσφεύγοντες κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνο που θα συνέβαινε με τον αποδέκτη της πράξεως.

66 Πράγματι, πρέπει να τονιστεί ότι η προσβαλλόμενη πράξη τροποποιεί τους όρους χρήσεως των πιστώσεων της θέσεως 3701 του προϋπολογισμού εκ μέρους των πολιτικών ομάδων, όπως τούτο προκύπτει ιδίως από τα παρατιθέμενα στη σκέψη 16 της παρούσας στοιχεία, και εκ μέρους των μη εγγεγραμμένων βουλευτών, όπως τούτο προκύπτει, ειδικότερα, από τα παρατιθέμενα στις σκέψεις 12, 15 και 17 της παρούσας στοιχεία. Η οικεία πράξη εφαρμόζεται εν γένει και για το μέλλον επί των

πολιτικών ομάδων και των μη εγγεγραμμένων βουλευτών. Επομένως, είναι ικανή να θίξει τόσο τις μέλλουσες πολιτικές ομάδες και τους μη εγγεγραμμένους βουλευτές όσο και εκείνους αντιστοίχως που συνέθεταν το Κοινοβούλιο κατά τον χρόνο εκδόσεώς της, ώστε να μην αφορά ατομικώς κανένα εξ αυτών (βλ., υπό την έννοια αυτή, διάταξη του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1995, C-10/95 P, *Asocarne* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-4149, σκέψη 30).

- 67 Η φερόμενη ως υφιστάμενη δυσμενής διάκριση των προσφευγόντων, υπό την ιδιότητά τους ως μη εγγεγραμμένων βουλευτών, έναντι των βουλευτών που προσχωρούν σε πολιτική ομάδα δεν είναι ικανή περαιτέρω να αποτελέσει αποδεικτικό στοιχείο του ότι η προσβαλλόμενη πράξη αφορά τους προσφεύγοντες ατομικώς.
- 68 Καταρχάς, το γεγονός ότι οι προσφεύγοντες ανήκουν σε μία από τις δύο κατηγορίες προσώπων επί των οποίων εφαρμόζεται η προσβαλλόμενη πράξη δεν αρκεί για την εξατομίκευσή τους, δοθέντος ότι κάθε μία από τις δύο αυτές κατηγορίες —οι πολιτικές ομάδες και οι μη εγγεγραμμένοι βουλευτές— ορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο με την προσβαλλόμενη πράξη.
- 69 Ακολούθως, τα πραγματικά περιστατικά της παρούσας υποθέσεως διακρίνονται από εκείνα που οδήγησαν στην έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1986, 294/83, *Les Verts* κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 1986, σ. 1339, σκέψη 36). Πράγματι, η υπόθεση εκείνη αφορούσε την άνιση κατανομή κρατικών πόρων που προορίζονταν για την ενημερωτική εκστρατεία των πολιτικών σχηματισμών που συμμετείχαν στις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το 1984. Οι αφορώσες τον προϋπολογισμό αποφάσεις, αντικείμενο της προσφυγής, αφορούσαν στο σύνολό τους τους πολιτικούς σχηματισμούς, μολονότι η αντιμέτωπιση των τελευταίων διέφερε ανάλογα με το αν οι εν λόγω σχηματισμοί εκπροσωπούνταν ή όχι στην εκλογείσα το 1979 Συνέλευση. Οι σχηματισμοί που εκπροσωπούνταν είχαν συμμετάσχει στη λήψη αποφάσεων αφορώσων τόσο την ίδια μεταχείρισή τους όσο και εκείνη των μη εκπροσωπούμενων αντιπάλων σχηματισμών. Το Δικαστήριο απάντησε καταφατικά στο ερώτημα αν οι προσβληθείσες αποφάσεις αφορούσαν ατομικώς πολιτικό σχηματισμό ο οποίος δεν εκπροσωπούνταν μεν αλλά μπορούσε να εμφανίσει υποψηφίους κατά τις εκλογές του 1984. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η άποψη ότι η προσβαλλόμενη πράξη αφορούσε ατομικώς μόνον τους εκπροσωπούμενους σχηματισμούς θα οδηγούσε

στην παροχή άνισης ένδικης προστασίας στον βαθμό που οι μη εκπροσωπούμενοι σχηματισμοί θα βρίσκονταν στην αδυναμία να εναντιωθούν στην κατανομή των πιστώσεων του προϋπολογισμού που προορίζονταν για την προεκλογική εκστρατεία πριν από τη διενέργεια των εκλογών.

- 70 Εν προκειμένω, στο πλαίσιο των διαδικαστικών ζητημάτων, ουδεμία υφίσταται διαφορά της μορφής αυτής μεταξύ της καταστάσεως των προσφευγόντων, ως μη εγγεγραμμένων βουλευτών, και εκείνης των βουλευτών μελών των πολιτικών ομάδων, εφόσον, όπως τονίστηκε ανωτέρω στη σκέψη 66, η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά ατομικώς ούτε τους μη εγγεγραμμένους βουλευτές ούτε τις πολιτικές ομάδες.
- 71 Από τα προεκτεθέντα έπεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν αφορά ατομικώς τους προσφεύγοντες, κατά την έννοια του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, και, ως εκ τούτου, η προσφυγή είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί το ερώτημα αν η επίδικη πράξη αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες, κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως, ούτε αν η παρούσα προσφυγή ασκήθηκε εντός των προβλεπομένων από το άρθρο 230, πέμπτο εδάφιο, ΕΚ, προθεσμιών.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 72 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αιτητικό του Κοινοβουλίου.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Αποσύρεται από τη δικογραφία η προσκομισθείσα από τους προσφεύγοντες ως παράρτημα 5 της προσφυγής τους γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Κοινοβουλίου.**
- 2) Η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη.**
- 3) Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και εκείνα του Κοινοβουλίου.**

Λουξεμβούργο, 10 Ιανουαρίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. Pirrung